

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๘ /๒๕๖๒

เรื่อง อุทธรณ์ค่าสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร
สาขาลูกค้าบังคับ เกี่ยวกับเอกสารกรรมสิทธิ์ในที่ดิน

ผู้อุทธรณ์	: นายสังค河流 [REDACTED] ให้ขยายนามะ แก้ววิจิตร
	ผู้รับมอบอำนาจ
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ	: สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาลูกค้าบังคับ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายมานะ แก้ววิจิตร ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากนายสังค河流 [REDACTED] ผู้อุทธรณ์ ได้มีคำขอส่วนที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๒ ถึงสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาลูกค้าบังคับ ขอตรวจสอบข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ กรรมสิทธิ์ในที่ดินของนาง [REDACTED] พร้อมราคาประเมิน

รายการที่ ๒ กรรมสิทธิ์ในที่ดินของนางสาว [REDACTED] พร้อมราคาประเมิน

รายการที่ ๓ ขอคัดถ่ายราคาระบบพื้นที่ที่ดินในเขตเลขที่ ๔๙๗๗๙ อ่าเภอลูกค้าบังคับ

สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาลูกค้าบังคับ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นท ๐๕๑๐.๑๔/๑๔๒๖๘ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่าบุคคลที่ขอตรวจสอบหลักทรัพย์ไม่ใช่ลูกหนี้ท่านค่าพิพาทข้อมูลที่ขอตรวจสอบเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่อาจเปิดเผยตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๖๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์ค่าสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คำนิจฉัย ที่ สค ๑๕๘ /๒๕๖๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลช่ำวาระสายสัมภพ การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาค่าอุทธรณ์ การซึ่งจะต้องด้วยวาระของผู้แทนสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาภาคกลาง กรณีซึ่งข้อเท็จจริงด้วยวาระของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ในที่ดินของนางสาว [REDACTED] นางสาว [REDACTED] (เป็นบุคคลเดียวกัน) และขอคัดถ่ายราคาประเมินที่ดินโดยเลขที่ ๔๙๗๙ อ่าเภอลادกระบัง โดยอ้างว่าจะนำไปประกอบการบังคับคดีสูญน้ำตามค่าพิพากษาศาลจังหวัดมีนบุรี คดีหมายเลขแดงที่ อ.๒๙๔/๒๕๖๑ ระหว่างนายส่งคราม [REDACTED] โจทก์ กับ นาย [REDACTED] จำเลย แต่สำนักงานที่ดิน กรุงเทพมหานคร สาขาภาคกลางแจ้งว่าไม่อาจรับค่าขอตรวจสอบรายการข้อผูกอุทธรณ์ได้เนื่องจากเป็นข้อมูลช่ำวาระส่วนบุคคล ต้องห้ามให้เปิดเผย ตามนัยมาตรา ๔ ประกอบ มาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลช่ำวาระของราชการ พ.ศ.๒๕๖๐

ในขั้นการพิจารณาผู้แทนสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาภาคกลางซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงสรุปว่า สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเห็นชอบนั้นสือ ที่ นร(กษร)๑๓๑๙/๕๐๙๔ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ ตอบข้อหาริอรกรที่ดินสรุปว่า กรณีการขอตรวจสอบโดยเลขที่ดินโดยผู้ขอไม่ทราบเลขที่โอนดังที่คืนนี้ หากกรณีที่ดินเท่านั้นเป็นข้อมูลช่ำวาระส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิ์ส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามนัยมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลช่ำวาระของราชการ พ.ศ.๒๕๖๐ กรมที่ดินสามารถใช้คุณพินิจค่าเบินการได้ตามที่เห็นสมควร หากเป็นกรณีที่ผู้ขอเป็นเจ้าหนี้ตามค่าพิพากษาในคดีที่ถึงที่สุดแล้วย้อนสามารถ索取ของตรวจสอบโดยที่ดินของสูญน้ำตามค่าพิพากษาที่ได้เพื่อประโยชน์ในการสืบทรัพย์เพื่อบังคับชำระหนี้ได้โดยไม่จำเป็นต้องมีหนังสือให้ความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล สำหรับกรณีที่ดิน กรุงเทพมหานคร สาขาภาคกลางได้ตรวจสอบแล้วเห็นว่านางสาว [REDACTED] นางสาว [REDACTED] ไม่ได้เป็นสูญน้ำตามค่าพิพากษาของผู้อุทธรณ์และไม่ได้เป็นภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายของสูญน้ำตามค่าพิพากษาของผู้อุทธรณ์ด้วย การเปิดเผยข้อมูลช่ำวาระตามค่าขอจะเป็นการรุกล้ำสิทธิ์ส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามนัยมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลช่ำวาระของราชการ พ.ศ.๒๕๖๐ จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลช่ำวาระแก่ผู้อุทธรณ์

ส่วนผู้อุทธรณ์ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงสรุปว่า นางสาว [REDACTED] หรือ นางสาว [REDACTED] เป็นภริยาที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสของนาย [REDACTED] สูญน้ำตามค่าพิพากษาของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ต้องการตรวจสอบว่านางสาว [REDACTED] หรือ นางสาว [REDACTED] ได้กรรมสิทธิ์ที่ดินในระหว่างที่อยู่กัน住ที่สามีภริยากับนาย [REDACTED] หรือไม่ เพื่อจะได้ดำเนินการบังคับคดีต่อไป

[Signature]

หน้า ๑ ใน ๔ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๕๘ ๙๙๗๙

คณะกรรมการ พิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรือโฉนดที่ดินที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยแพร่นั้นเป็นข้อมูลช่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาลาดกระบัง ซึ่งจะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ส่วนหน้าหรือในขณะนั้นไม่ได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในกรณีใดกรณีหนึ่งตามที่บัญญัติเป็นข้อยกเว้นไว้ในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลช่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๕๐ ข้อเท็จจริงตามอุทธรณ์ปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าหนี้ของนาย [] ในคดีที่มีค่าพิพาทกษาถึงที่สุดแล้วยอมมีสิทธิที่จะถอนหมายบังคับคดี จึงถือได้ว่าเป็นบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่สามารถขอเท็จจริงตั้งกล่าว ตามนัยมาตรา ๒๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลช่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๕๐ เนื่องจากนาย [] เห็นนั้น แต่เมื่อจากผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นเจ้าหนี้ของนางสาว [] หรือ นางสาว [] ตามค่าพิพาทกษา ผู้อุทธรณ์จึงมิใช่บุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อมูลช่าวสารตามอุทธรณ์ การเปิดเผยข้อมูลช่าวสารดังกล่าวจึงเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามนัยมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลช่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลช่าวสารสาขาลังคม 逗 บริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ท้วนน้ำคณะที่ ๔

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

ผลเอก

การนี้การ

(วิชิต บุญยะวัฒน์)

กรรมการ

(นายจ่าง เอส林ฉัตร)

กรรมการ

(นางมัลลิกา คุณวัฒน์)

หน้า ๔ ใน ๔ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๙๘/๒๕๖๗

fb ✓

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ มนตรี รุปสุวรรณ)

ก. ล.

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนักงานอุทธรณ์

(ศาสตราจารย์พิเศษ เรือง จำเพ็ญ)

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๗